

Vážení čtenáři, přátelé od vody!

Od pana Šimíčka jsem dostal krásný e-mail, v němž nás kromě jiného chválí za šíři témat, která se v časopisu objevují. Napsal: „Všem se patrně nikdy nikdo nezavděčí, ale mně podobně široký záběr Rybářství zcela vyhovuje. Vždycky si rád přečtu nejen o rybách a o tom, jak na ně, ale pravidelně vítám i nějakou zajímavost, popřípadě pohled za kulisy, abych tak řekl. I proto se velmi těším kupříkladu na příspěvky pana Jozefa Májského či námátkou na články o podvodních světech, které na strany časopisu přináší pan Mirek Brát. A velice oceňuji čtenářskou rubriku Napsali jste nám.“

Za uznání všem čtenářům, kteří se nám čas od času ozývají s pochvalou či připomínkou, velice děkuji a připomínám, že žánrovou pestrost i tematickou rozmanitost příspěvků budeme prosazovat v podobném duchu i nadále. Připomínám, že nejsme ryze autorským časopisem, kde se vše tvoří v redakci. Spíše jsme magazínem, jehož podobu z podstatné části tvoří externí přispěvatelé. A i proto jedním dechem podotýkám, že naše autory nijak zvláště nesvazujeme a z ničeho vědu neděláme. Spíše se našim spolupracovníkům přizpůsobujeme a obsah i tvář Rybářství postupně stavíme jako mozaiku, v níž posléze čtenáři najdou čtivo poučné, zábavné, informativní i vzpomínkové. Myslím si totiž, že bychom byli sami proti sobě, kdybychom invenci našich autorů nějak přísně svazovali a radili jim, o čem psát mají a o čem ne, co se k nám hodí a co už ne.

V tomto ohledu mě asi ovlivnil zážitek z mládí. Kdysi v první nebo druhé třídě jsme malovali větrník a jeho lopatky jsem vybarvil žlutě a hnědě, zatímco drtivá většina spolužáků zvolila modrou a červenou barvu. Ti dostali vesměs jedničku, zatímco já, jako jeden z mála, dvojku. Cítil jsem to jako ukrutnou nespravedlnost, protože se mi žlutohnědá kombinace barev moc líbila. Táta mi doma řekl, že když namaluji ještě jeden větrník, známku si opravím. Kdepak. To už jsem dostal trojku, protože jsem ho vybarvil barvami přírody – zeleně a modře. A paní učitelka Boháčková s potěšením konstatovala, že postrádám vkus. Takže možná už od té doby si říkám, že každý by měl být ve vyjádření jakéhokoliv názoru svobodný a nikdo by mu neměl nařizovat, co správné a hezké je a co není. Možná i proto mám dnes doma v obýváku lahvově zelenou sedačku a donedávna jsem měl převážně zelenomodrý koberec.

Mějte se prosincově, přeji krásné adventní dny a těšme se na Ježíška!

Vladimír Urban

Koloběh

Zima prý má být oproti těm nedávno minulým drsnější, což si na zamrzlých rybnících vyžádá i vyšší nasazení rybářů a speciální techniky. V opačném případě by ryby v zamrzlých chovných i ostatních rybnících přežily jen stěží. A tak ke slovu přijdou sekery, motorové pily a rybáři pak ve směru větru vysekané hranaté výřezy v ledu označují, aby nedošlo k neštěstí. Profici se tam pak vrací kdykoliv je zapotřebí, dobrovolníci ve volném čase. Vysekané díry pak leckde pomáhají udržet tzv. rozmrazovače, aerátory, které ode dna zvedají teplejší vodu a také ji okysličují. V těchto časech ryby potravu nepřijímají, takže k jejich přikrmování dojde až s příchodem jara.

